

"ישיבישע בלאט"**"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ"****"מראי מקומות"**

ותוד"ה הנך דאפקת הקשו דגם את חסרה הריאה וחסרון השדרה יש למנות לאחד, ועי' חת"ס דלשיטת הרמב"ם שחיטה י' ט' לא קשה דהוא מונה חסרון שדרה תחת שבורה ולא חסורה, עי' בכס"מ שם, וע"ע תפארת יעקב מה שתי' על קושיית התוספות, ומה שכתב על קושיית התוס' בהמשך למה לא מנו בחסורה חסרון הגרגרת ששיעורה באיסה.

שמונה מיני טריפות נאמרו לו למשה, והקשה הפליתי כט' ב' דאחר שהיא הלל"מ היאך שייך שיחלקו בזה?, עי' חת"ס וחי' הרי"מ.

מכאן הקשו לשי' הרמב"ם שדרוסה נכתבה בפירוש בתורה, ואילו עולא מנאה בשמונה טריפות שנמסרו מסיני? עי' דרכי משה כט' א', פרמ"ג בהקדמה להלכות טריפות, וחת"ס כאן.

סימן לטריפות כתב הסמ"ג עשין סג' ד"ן חנ"ק נפ"ש, ועי' שושן סודות שכ' סוד שבעים טריפות.

נטולה וחסורה, כתב הרמב"ם שחיטה ו' כ' שנטולה יא ע"י חולי או אדם, וחסורה שכך נבראה, ועי' כס"מ שם שהביא דעת הרשב"א שחולק ששניהם אחד, ועי' רש"ש ומהר"ם שייף.

לאפוקי לקותא דרכיש בר פפא, ובאחרונים הקשו על הרמב"ם שחיטה ה' ב' שהביא להלכה מניינו של עולא, אף דפסק כרכיש בר פפא? עי' כס"מ ולח"מ שם, וכן בב"י ב"ח ודרכי משה סי' כט' ועי' נקוה"כ ודגול מרובה.

רש"י ד"ה ואם תאמר ט', עי' ראש יוסף מה שהעיר על דבריו, ועי' תפארת יעקב.

ישפוך לארץ מרתי ועדיין איוב קיים, בכתב סופר יו"ד כב' דייק הלשון 'קיים' ולא 'חי', כי הראיה גם למ"ד שטריפה חיה, שהרי גם למ"ד זה כתבו התוס' זבחים קטז. דמתנונה והולכת, ואילו כאן היה קיים בכל כוחו, ועי' לעיל מב: מש"כ בענין זה אם יש לדמות טריפות אדם לבהמה.

ובאחרונים דנו למה לא אומרים שזהו לשון מליצה, וכמו נשפך לארץ כבדי דירמיה, וממעי חמרמרו דאיכה, וכן היה ליבי כדונג נמס בתוך מעי דדוד, וכן להבדיל אא"ה קישוי לב דפרעה.

אך את נפשו שמור, והטעם שנענש בזה כיון שנתן עיצה לשעבד את בני' וליטול ממונם, עי' ילקוט הראובני שמות אות ל', וע"ע מורה נבוכים ח"ג פרק כב'.

הלכה כדברי האומר כזית, והטעם עי' רש"י ותוס' ועי' רמב"ן.

דאי חליף טריפה, עי' פרש"י דאז חשוב כניטלו שניהם, ודייק הרשב"א בתוה"ב ב' ג' דבעי שיחליף של זה בזה, והר"ן חולק דסגי במה שאחד נהפך להיות צבעו כשל חבירו.

קרום שעלה מחמת מכה בוושט אינו קרום, ועי' פרש"י שכתב לכאורה ב' טעמים למה לא מהני, א. שאינו מתקיים. ב. דעלה רק אחר שניקב, ועי' פרמ"ג משב"ז לג' ד' נ"מ בשומן שעלה ע"י פיטום שמתקיים, ועי' מש"כ בפתיחה להל' בדיקת הריאה.

ברש"י כתב דה"ה לכל הנקובות שבהל' טריפות שאם עלה קרום אינו כלום, ועי' באחרונים למה נקטה הגמרא דוגמא רק וושט וריאה, וברא"ה בדק הבית ב"ב ש"ג חולק דרק בוושט וריאה אמרינן הכי עי' במשמרת הבית שם.

ומהו נקרא סתימה מעיקרא? עי' דרישה לו' ב' ובפלתו ובפרי תאר שם.

ע"ב

לספק דרוסה, עי' ברש"י ותוס', ועי' רמב"ן ורשב"א שהקשו לרש"י למה לא אמר נ"מ לספק ניקב.

והא מר הוא דאמר וכו', באור יפה על זה עי' כתב סופר בחידושים ובשו"ת יו"ד כא' יב'.

ישב לו קוץ בוושט, עי' רש"י ותוס' אי איירי שלא נמצא קורט דם או אפילו בנמצא, עי' רשב"א, תבו"ש לג' ח' וברעק"א כאן.

שמא הבריא, עי' רש"י ב' פירושים למילה הבריא, נתרפא או שיצא לשון נפיק לברא, ובאחרונים מהר"ם מהר"ם שייף ועוד, תלו את ב' הפירושים במחלוקת האם יש בדיקה לוושט מבחוץ, ועי' רשב"א מה שהקשה על הפירוש הראשון ברש"י, וע"ע בה"ל ח"ב כד'.

תוד"ה קסבר, הקשו מדוע חיישינן לספק דרוסה ולא אמרינן נשחטה הותרה, והביאו ראה לדבר, עי' מהר"ם שייף, ועי' רעק"א איך שהעמיד קושייתם, וע"ע פלתי לג' יד'.

ובתי' התוס' דדרוסה שכיחא לכן חיישינן, וברשב"א והר"ן לעיל י. כתבו בשם רבינו יונה דבכל ספק טריפה חיישינן, וביאור מחלוקתם עי' בשב שמעתתא ה' פ"ט, ובשערי יושר שער החזקות ו', וחזו"א כתובות פא' ד'.

תורבץ הוושט, עי' תורת חיים למה הכוונה לשון רובץ, או לשון תרביצא כמו חצר הוושט.

יונה אמר זירא מבלעתא, עי' במאירי ב' פירושים, האם יונה הכוונה שם התנא או שבעוף יונה שיעור הותרבץ קטן יותר, עי"ש.

אי כשמאל האמר ברובו, עי' רמב"ן שהקשה דאולי הגרמה שאני דהיא במשהו? עי' תירוצו.

ולשלים דמי תורא למריה, וברש"י כתב דטעה בדבר משנה של ברייתא מפורשת, וברמב"ן והרשב"א כתבו דהוי טועה בשיקול הדעת דטועה בדבר משנה פטור מלשלם.

הרוצה לעשות כדבר ב"ש עושה כדברי ב"ה עושה, ועי' רמב"ן שהקשה למה לא אזלינן אחר כללי הפסיקה המקובלים? עי' ר"ן ועי' קונטרס דברי סופרים ד' ד-ו.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל
שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.